

Prima instanță: Jud. Botanica mun. Chișinău (jud. V. Puica)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Ciugureanu, G. Dașchevici, M. Anton)

DECIZIE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova, Oleg Sternioală

Luiza Gafton, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de P M împotriva lui P A, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul xx municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, partajarea terenului, stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere,

la cererea reconvențională înaintată de P A împotriva M P, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei xx, Primăria comunei xx cu privire la stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de avocatul Reguș Artur în interesul MP și casată parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 mai 2016,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2015, P M s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către P A, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul xx mun. Chișinău privind desfacerea căsătoriei, partajarea terenului, stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 16 iunie 2006 a fost înregistrată căsătoria între P M și P A la Primăria xx, mun. Chișinău, iar din căsătorie au doi copii minori-xxx născută la xx și xx născut la xx.

Afirmă că viața conjugală cu pârâtul a eșuat, dat fiind faptul că pe parcursul căsniciei s-a creat o atmosferă insuportabilă, neînțelegeri permanente, certuri care au

adus suferințe copiilor, și din cauza situației financiare deplorabile a fost nevoită de a-și găsi un loc de muncă în Israel.

Relevă că în luna aprilie 2015, revenind acasă din concediu, certurile au continuat, ea și copii fiind agresați chiar fizic de către pârât.

Indică că în circumstanțele create a fost nevoită să părăsească domiciliul împreună cu fiica xx și fiul xx, stabilindu-se la domiciliul părinților săi în sat. XXXXXXX, r-nul XXXXXXX.

Declară că ambii copii au fost antrenați în procesul educațional la școala și grădinița din localitatea xx.

Consideră inoportună menținerea familiei, deoarece toate încercările de împăcare au eșuat, iar după desfacerea căsătoriei solicită menținerea numelui de familie x, iar copii minori să domicilieze în continuare cu ea, totodată nu exclude participarea pârâtului la educarea lor.

Pentru întreținerea copiilor consideră necesar de a încasa de la pârât pensie de întreținere, deoarece acesta nu dorește benevol să participe la întreținerea copiilor minori, manifestând o indiferență discretă activităților educativ- sociale în care copii sunt antrenați.

Susține că în timpul căsătoriei au dobândit bunul imobil- teren pentru construcție nr. cadastral x, amplasat pe s. xx, mun. Chișinău, care în prezent constituie proprietatea în devălmășie a soților.

În drept își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 2, 19-21, 25-26, 33, 35, 37-38 alin.(2), 63 alin.(2), 74 alin.(3), 79 din Codul Familiei; art. 371 din Codul Civil, art. 38 alin. (1); art. 166-167 din Codul de Procedură Civilă.

Cere reclamanta desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliul copiilor minori cu mama, încasarea pensiei de întreținere, împărțirea terenului de construcție a câte ½ cotă-parte fiecăruia.

Pe parcursul examinării cauzei P A a depus cerere reconvențională, solicitând stabilirea domiciliului copiilor minori cu tata și încasarea pensiei de întreținere de la P M.

În motivarea cererii reconvenționale, cu reiterarea celor indicate de P A a menționat că inițial erau o familie exemplară în societate și în rândul celor apropiați, își creșteau copii împreună.

Susține reclamantul că muncea pentru întreținerea familiei, însă PM a venit cu propunerea de a pleca peste hotarele țării pentru a câștiga mai mulți bani.

Precizează că deși era împotriva propunerii date, P M și-a perfectat actele și a plecat în XXXXX la începutul anului 2013.

Explică că de atunci și-a asumat toată responsabilitatea ca părinte, luând locul de mamă și tată. Ulterior, după 2 sau 3 ani, P M a revenit acasă în concediu și a manifestat indiferență atât față de el cât și față de copii, iar fără a-l anunța a plecat în sat. xx, r-nul xx.

Declară că mai târziu a luat și copii, iar la sfârșitul anului școlar au fost transferați în alte instituții, după care mama iarăși a plecat peste hotare. Copii au fost duși înapoi în sat la școala din s. xx.

Relatează că la moment locuiesc separat, iar de educația și întreținerea copiilor minori se ocupă doar el.

Relevă că pentru a le acorda o îngrijire cât mai eficientă și o creștere cât mai decentă, sunt necesare cheltuieli destul de costisitoare.

În drept își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 5 din Codul de Procedură Civilă; art. 38, 58, 63, 74 din Codul Familiei; art. 18, 27 din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului din 25 februarie 1993.

Solicită PA admiterea acțiunii reconvenționale și este de acord cu cerința de desfacere a căsătoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 mai 2016 a fost admisă parțial acțiunea inițială a M P împotriva lui P A.

Căsătoria între P A și P (M) M, înregistrată la xx xxxxx xxxx, în Primăria x, mun. Chișinău, înscrierea nr. xx a fost desfăcută.

Pretențiile M P către P A privind partajarea terenului, stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere- au fost respinse.

S-a admis cererea reconvențională depusă de P A către P M.

S-a stabilit locul de trai al copiilor: xx născută la xx și xx născut la xx, la domiciliul tatălui P A.

S-a încasat de la PM în beneficiul lui P A pensie pentru întreținerea copiilor: xx și xx, în mărime de a câte 1000 lei, lunar, începând cu 01 octombrie 2015 până la atingerea majoratului de către copii.

S-a încasat de la P M în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 720 lei, pentru pretenția de încasare a pensiei de întreținere.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost admisă cererea de apel declarată de avocatul Reguș Artur în interesul lui P M, casată parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 mai 2016, în partea în care a fost admisă acțiunea reconvențională înaintată de P A privind stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere.

A fost emisă o nouă hotărâre prin care: s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de P M privind stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere a copiilor.

S-a stabilit locul de trai al copiilor minori xx și xx cu mama- P M.

S-a încasat de la P A în beneficiul M P pensie pentru întreținerea copiilor minori xx și xx, în sumă bănească în mărime de 1/3 din toate veniturile sale, începând cu 14 decembrie 2016 până la împlinirea majoratului copiilor.

În rest, hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 mai 2016 a fost menținută fără modificări.

La 24 martie 2017, P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a explicat că instanța de apel a interpretat eronat legea și nu a luat în considerare că copiii minori locuiesc cu tatăl deja de 3 ani.

Totodată, socoate că Curtea de Apel Chișinău nu a elucidat și nu a constatat pe deplin faptul că P M nu deține locuința sa, mai mult nu a prezentat careva probe întru confirmarea procurării unui imobil și nu a ținut cont că intimata declarativ a menționat că nu va mai pleca peste hotarele țării.

Precizează că prin avizul din 07 decembrie 2015 al Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei xx s-a constatat că P M este plecată peste hotarele țării de mai mult timp, iar de copii poate avea grijă doar bunicii. De asemenea potrivit anchetei sociale eliberată de Primăria xx s-a stabilit că copiii sunt atașați de tată și aceștia nu doresc să locuiască cu bunicii.

Astfel, consideră decizia ilegală și pasibilă de a fi casată.

Examinând recursul declarat de către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție indică următoarele.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 a fost expediată părților pentru cunoștință la data de 13 ianuarie 2017.

La actele cauzei lipsesc probe despre data recepționării de către recurent a deciziei motivate a instanței de apel, și prin urmare recursul declarat la data de 24 martie 2017 de către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria este depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin.(2) din Codul de Procedură Civilă, după parvenirea dosarului, un complet de 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 27 iunie 2017 P M, prin intermediul avocatului Reguș Artur a depus referință solicitând ca recursul declarat de către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria să fie considerat inadmisibil.

Alte referințe nu au parvenit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2017, recursul declarat de către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria s-a considerat admisibil fiind transmis pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Pentru elucidarea problemelor de legalitate invocate în cererea de recurs depusă de către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria, precum și pentru stabilirea unor circumstanțe importante ale pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a invitat părțile în proces să se prezinte la ședința de judecată publică.

În cadrul ședinței de judecată s-au prezentat recurentul P A, reprezentanții recurentului- avocații Turea Viorica și Gortolomei Viorel, reprezentantul intimatei- avocatul Reguș Artur și reprezentantul Primăriei com. x în bază de procură xx.

Intimata P M, reprezentantul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul xx și reprezentantul Direcției Asistență Socială și Protecției Familiei xx în ședința instanței de recurs nu s-au prezentat, deși au fost înștiințați legal despre locul, data și ora ședinței instanței de recurs, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei.

Avocații recurentului P A - Turea Viorica și Gortolomei Viorel în ședința de judecată au pledat pentru admiterea cererii de recurs cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din 04 mai 2016, pe care o consideră legală și întemeiată.

Recurentul P A a susținut poziția avocaților și a solicitat admiterea cererii de recurs.

Reprezentantul intimatei P M - avocatul Reguș Artur în ședința de judecată a declarat că recursul este ilegal și neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

În ședința instanței de recurs reprezentantul Primăriei com. xx- xx a concluzionat că în cazul în care mama este prezentă în țară domiciliul copiilor minori urmează a fi stabilit cu aceasta.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 241 alin. (1) și alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. În motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Audiind declarațiile părților prezente la proces, studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile din referința depusă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează despre necesitatea respingerii recursului declarat de PA, prin intermediul avocatului Turea Victoria cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, reieșind din următoarele.

După cum rezultă din materialele cauzei, P A a înregistrat căsătoria cu PM la xx xxxxx xxxx la Primăria com. x. Din căsătoria acestora s-au născut doi copii minori: xx născută la xx și xx născut la xx.

La 15 mai 2015, P M s-a adresat cu o acțiune în judecată către PA solicitând desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliul copiilor minori cu mama, încasarea pensiei de întreținere și împărțirea terenului de construcție a câte ½ cotă-parte fiecăruia (f.d.5-7, Vol. I).

La 30 septembrie 2015, P A a depus cerere reconvențională împotriva M P cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori cu tata și încasarea pensiei de întreținere (f.d.44-47, Vol. I).

Prima instanță judecând pricina în fond a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii. S-a desfășurat căsătoria încheiată între P A și P (M)M, fiind încasat de la părți câte 100 lei fiecare pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei.

În rest pretențiile M P către P A au fost respinse.

A fost admisă cererea reconvențională depusă de P A către P M.

S-a stabilit locul de trai al copiilor: xx și xx la domiciliul tatălui PA.

S-a încasat de la P M în beneficiul lui P A pensie pentru întreținerea copiilor: xx și xx, în mărime de a câte 1000 lei, lunar, începând cu 01 octombrie 2015 până la atingerea majoratului de către copii.

S-a încasat de la P M în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 720 lei, pentru pretenția de încasare a pensiei de întreținere (f.d.180-189, Vol. I).

Instanța de apel prin decizia din 14 decembrie 2016 a admis apelul declarat de avocatul Reguș Artur în interesele M P, a casat parțial hotărârea primei instanței în partea admiterii acțiunii reconvenționale și a emis în această parte o nouă hotărâre prin care: s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de P M privind stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere.

S-a stabilit locul de trai al copiilor minori xx și xx cu mama- P M.

S-a încasat de la P A în beneficiul M P pensie pentru întreținerea copiilor minori xx și xx, în sumă bănească în mărime de 1/3 din toate veniturile sale, începând cu 14 decembrie 2016 până la împlinirea majoratului copiilor.

În rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută fără modificări (f. d. 247-256, Vol. I).

După cum rezultă din recursul declarat de către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria, se invocă dezacordul cu decizia instanței de apel doar în partea prin care a fost admisă acțiunea M P cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori cu mama și încasarea pensiei de întreținere pentru aceștia.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel a soluționat corect litigiul dedus judecății și la emiterea hotărârii a aplicat corect normele de drept material și procedural.

Conform art. 38 alin. (2) lit. b) și d) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, în cazul lipsei unui acord între soți prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soți, instanța judecătorească este obligată: b) să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia; d) să stabilească cu cine dintre părinți vor locui copiii minori după divorț.

Conform art. 63 alin. (1) Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, se determină prin acordul părinților.

Dacă un atare acord lipsește, domiciliul copilului minor se stabilește de către instanța de judecată, ținându-se cont de interesele și părerea copilului. În acest caz, instanța va lua în considerație atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, vârsta acestuia, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de muncă, condițiile de trai).

Conform art. 3 alin. (1) din Convenția privind drepturile copilului adoptată de Adunarea Generală a ONU la 29 noiembrie 1989, la care Republica Moldova a aderat prin hotărârea Parlamentului nr.408-XII din 12 decembrie 1990, în toate acțiunile care privesc copii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele administrative, interesele copilului vor prevala.

Din materialele dosarului, cât și din explicațiile date de P A în ședința instanței de recurs rezultă că părțile locuiesc separat și nu au încheiat un acord privitor la stabilirea domiciliului copiilor minori xx și xx.

La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

La caz, se indică că, avizul autorității tutelare, întocmit în baza verificării condițiilor de trai al părinților, are o importanță decisivă la stabilirea domiciliului copiilor minori.

Reieșind din avizurile anexate la materialele dosarului, rezultă că, ambii părinți dispun de condiții pentru dezvoltarea copiilor minori, însă în ședința instanței de

recurs reprezentantul Primăriei com. xx- xx a concluzionat că în cazul în care mama este prezentă în țară, atunci domiciliul copiilor minori urmează a fi stabilit cu aceasta.

Colegiul reține că la materialele cauzei au fost prezentate rapoartele de evaluare psihologică nr. 12 din 13 aprilie 2016, potrivit căruia copilul minor xx percepe dominanța mamei în familie, iar tata este perceput ca fiind cel mai trist personaj în familie, care totodată este trecut prin filtrul mamei. Concomitent, fiind afectiv atașat de tata, preferință acordă mamei în momentul în care este în țară.

Cât privește copilul minor xx demonstrează dominanța mamei în familie, iar tatăl nu este reprezentat ca parte componentă a familiei, de asemenea arătând lipsa hotarelor de ierarhie în familie, ceea ce poate dezvolta copilului nesubordonarea. Conform raportului dat, un rol decizional în familie îl are și bunica din partea mamei, copilul manifestând un comportament de egocentrism, mecanisme agresive de apărare, autoapreciere neadecvată înaltă, nemulțumire de situația sa în societate și frică.

Din cele indicate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a determinat domiciliul copiilor minori xx și xx cu mama PM.

Or, de către Colegiu nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că domiciliul copiilor minori urmează a fi stabilit cu tata, deoarece mama nu deține o locuință a sa sau nu a prezentat careva probe în vederea procurării unui bun imobil.

Mai mult, în ședința instanței de recurs, P A a explicat că locuiește într-o cameră spațioasă din casa ce-i aparține părinților săi.

Astfel, nu se constată nici un punct de inferioritate a educației precum și a condițiilor de trai ce le poate oferi copiilor intimata P M, față de cele oferite de recurent.

Iar declarația recurentului precum că nu a văzut copii de la data emiterii deciziei instanței de apel, deoarece bunicii nu i-ar permite, Colegiul o consideră neîntemeiată, întrucât în situația în care P A întâmpină dificultăți la comunicarea cu copii săi, dânsul este în drept să se adreseze la autoritatea tutelară pentru soluționarea problemei date.

Totodată, instanța de recurs ia în calcul și explicațiile recurentului cu privire la faptul că adresările în instanța de judecată sunt o clarificare între foștii soți.

Acest fapt este contrar normelor naționale și internaționale, care specifică că în toate acțiunile în care sunt implicați copii, interesele acestora trebuie să predomină.

În concluzie Colegiul reiterează că în interesul copiilor minori xx, xx și pentru buna creștere și dezvoltare a acestora este ca domiciliul lor să fie stabilit cu mama.

Mai mult ca atât aceasta dispune de condiții psihic- morale în vederea educării copiilor precum și de condiții materiale pentru întreținerea acestora, ori careva acte care ar confirma contrariul la materialele dosarului lipsesc.

Conform art.58 alin.(1) și (2) Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Potrivit art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Drepturile și obligațiile părinților, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obținerii capacității depline de exercițiu de către copil.

Conform art.18 alin.(1) Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Conform art.18 alin.(1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Articolul 27 alin.(2) din Convenție prevede că părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Din sensul normelor de drept citate rezultă că ambii părinți sunt obligați în mod egal să-și întrețină copii minori.

Raportând la caz dispozițiile legale menționate, instanța de recurs relevă că instanța de apel corect a dispus încasarea de la P A în beneficiul M P pensie pentru întreținerea copiilor minori xx și xx, în sumă bănească în mărime de 1/3 din toate veniturile sale, începând cu 14 decembrie 2016 până la împlinirea majoratului copiilor.

Or, art. 75 alin. (1) și (2) din Codul familiei, prevede că, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și 1/2 - pentru 3 și mai mulți copii. Quantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

Potrivit materialelor dosarului se confirmă faptul că recurentul este angajat în câmpul muncii și înregistrează un venit stabil.

În conformitate cu art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți,

instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul, că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt declarative și neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat către P A, prin intermediul avocatului Turea Victoria.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de P M împotriva lui P A, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul xx municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, partajarea terenului, stabilirea locului de trai al copiilor, încasarea pensiei de întreținere și cererea reconvențională înaintată de P A împotriva M P, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei xx, Primăria comunei xx cu privire la stabilirea locului de trai al copiilor și încasarea pensiei de întreținere.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Nicolae Craiu